

Svar på høring om mulige endringer i stevnestruktur

Arendal Grimstad Rideklubb

30.september 2024

Arendal Grimstad Rideklubb ønsker å bidra til utviklingen av ryttersporten i Norge ved å styrke den regionale aktiviteten og rekrutteringen, spesielt på lavere nivå. Vi mener det er viktig å bygge en bred base for å sikre fremtidig vekst og et bærekraftig idrettsmiljø. Vi takker NRYF for muligheten til å bidra, og for at dere setter dette på dagsordenen.

1)Hvilke endringer i stevnestrukturen foreslår dere for å få til økt regional aktivitet og kortere reisevei?

På spørsmålet om hvilke endringer i stevnestrukturen vi foreslår for å få økt regional aktivitet og kortere reisevei tror vi at bedre organiserte kretser/eller regioner vil gi mer aktivitet i klubbene, særlig ute i distriktene. For å få dette til mener vi at det kreves ett tettere samarbeid mellom kretsene, men også mellom kretser og de tilhørende klubbene. Samtidig bør det være noe mer felles retningsførende for alle kretser som er forankret i hver krets fra NRYF. Vi ser en betydelig nedgang i antall starter på stevner de siste årene, ikke bare i breddeidretten, men også på høyere nivå. Ref. NM deltagelse 2024. Det finnes nok mange gode forklaringer på dette, men viktigst tror vi det er å lage en struktur på stevnene i fremtiden med en klar målsetting om å bygge en stor bredde. For å få dette til må det en kollektiv satsning på særlig stevner på Klubb/UK og D-stevner i hele landet.

2)Hvordan bør en slik differensiering være slik at man sikrer en rimeligere inngang til sporten?

Vi mener det er viktig å beholde inndeling av stevnekategorier for å sikre en rød tråd i utdanningen av ryttere. Stevnekategoriene gir både rytterne og arrangørene noe å strekke seg etter, og de er en essensiell del av rekrutteringen av nye i sporten og arrangører. For mindre klubber, særlig ute i distriktene er det avgjørende å opprettholde aktivitet og rekruttering. Mindre klubber og anlegg kan ikke konkurrere med de store, sentraliserte arrangørene, og er avhengige av oppslutning om sine arrangementer for å kunne utvikle bærekraftige og veldrevne anlegg og klubbaktivitet. Det er en gjensidig avhengighet mellom de litt mindre arrangørene og de store. Når det spirer og gror i klubbene vil bredden vokse, det vil bli mer

kortreiset teknisk personell, flere på tribunen på de store arrangementene og større engasjement i og rundt vår idrett.

Et annet viktig poenget er at utvisking av kategoriene, hvor eksempelvis 1,00 meter klasser legges inn på elitestevner, vil gjøre det uforholdsmessig kostbart for disse rytterne.

Elitestevner er nødvendige, men de er også kostbare. Å slå sammen stevnekategorier, hvor man egentlig bruker breddeidretten til å finansiere elitestevner, er ikke en varig løsning. Det kan virke som livreddende for disse arrangementene en periode, men er alt annet enn bærekraftig.

Elitestevner er viktige arrangement, og vi er godt kjent med utfordringene med å finansiere disse. NRYF har mulighet til å gjøre disse arrangementene sikrere for arrangørene ved å tilrettelegge for minimal konkurranse fra særlig de sentraliserte anleggene. Vi mener det er viktig at store stevner finner sted i hele landet, det gir ofte positivt klubbengasjement, noe som leder i samme retning, samtidig som anlegg og utstyr blir vedlikeholdt og fornyet.

D-stevneklasser hører hovedsakelig hjemme på D-stevner, hvor det er større mulighet for å holde deltagerkostnadene nede. Vi må sette søkelys på å skape større bredde i sporten, som på sikt vil gi flere ryttere som er klare for elitestevnene. Dette er en utvikling som vil ta tid, men som er helt nødvendig for en sunn og bærekraftig vekst i ryttersporten i fremtiden.

Samtidig ser vi i egen klubb at for mange er ikke målet med egen sport elitestevner og NM deltagelse. Vi har lave priser på oppstalling, noe som gjør at flere har mulighet til å ha hest, men ikke på det nivået. Da mener vi det er viktig at de skal ha et fullverdig tilbud som står i stil med det nivået de er på, og har økonomi og hestemateriell til. Forsvinner disse stevnene, eller drukner i store mer kostbare arrangement med lang reisevei er vi redd for at de forsvinner ut av sporten.

For oss er frivilligheten bærebjelken, det er den som gjør det mulig. Vi trenger selvfølgelig eliterytterne våre, de vil alltid stå høyt, men like viktig er det at bredden har et tilbud der vi treffer målgruppen og lager gode arrangement tilpasset deres nivå og tempo for utvikling.

3) Hvordan bør en slik kvalifisering settes slik at man ivaretar både mindre transport, en bedre utdanning av rytter/kurs i forhold til progresjon, samt stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten og ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

AGR er for at kvalifisering skal inneholde krav til nivå og stevnekategori. Ved at det innføres krav til at man har konkurrert på lavere stevnekategori før man kan konkurrere på et stevne av høyere kategori vil gi et økende behov for lavere stevnekategorier som vil skape økt aktivitet i større deler av landet. Det kan fungere som en kunnskapstrapp for både ryttere og arrangører. Dyrevelferd handler i stor grad om kunnskap. Det vil gi et økende behov for klubbene til å utdanne teknisk personell. Da er det viktig at kretsene, i samarbeid med de forskjellige utvalgene i NRYF er «på ballen» og sørger for at nok kurs blir satt opp. Akkurat hvordan en slik kvalifisering skal settes er vi usikre på om vi er kompetente til å uttale oss om. Her er det vel et sportsutvalg i samråd med andre som bør komme med forslag.

Når det gjelder økonomi i arrangementene er det store forskjeller på arrangørene (Rideklubbene). Noen er godt etablerte med egne gjestestaller og fasiliteter mens andre må bygge dette over tid. Det tror vi er fullt mulig så lenge det er en terminliste som sørger for at klubbene ikke i for stor grad konkurrerer eller overkjører hverandre. At det vokser i vest, vil også dryppe på oss i sør og omvendt.

De største kostnadene er knyttet til leie av bokser og langreist teknisk personell (fly, hotell, etc.). Kanskje det er mulig å se på tippemidler til investering av bokser? Teknisk personell er noe alle kretser kan jobbe med. Her bør kretsene samarbeide, særlig de nærliggende om behovsavklaring og kursing.

4) Hvordan kan man ivareta aldersbestemt premiering i klasser som består av både barn, ungdommer og voksne?

AGR er utelukkende for å innføre aldersbestemt premiering. Dette er særlig viktig med dagens ordning der lave klasser gjennomføres på større stevner med eliteryttere som også deltar i disse klassene, f.eks. med unghester eller for utdanning/skolering.

En begrensning av stevnekategori sammenslåing vil løse mye av dette problemet.

Der det likevel må sammenslås, eksempelvis nordlige fylker bør man dele klassen etter alder og/eller nivå på rytter.

5) Hvordan kan man regulere dette slik at man ivaretar både klubbens ønske om et attraktivt stevne, samtidig som man også ivaretar spørsmålene om klimafotavtrykk (lang reisevei), frivilligheten, teknisk personells deltagelse og unge rytteres utfordring med fravær fra skole?

Ved å ha klare stevnekategorier vil noe av dette løse seg selv, fordi man ikke kan ha så mange klasser pr. dag. Stevnedager med opp til 10 klasser pr. dag kan fort bli kvantitet og lite kvalitet. En tydeligere stevnekategori innføring vil gi bedre kvalitet for alle, om du er bredde eller topp rytter. Et annet poeng er at terminlisten vil bli mer forutsigbar både for ryttere og arrangører. Vi ser helt klart at det for vil medføre noe mer planlegging eller samarbeid trenere imellom for oppfølging av ryttere.

Konkurransen mellom de forskjellige arrangørene vil reduseres med en terminliste som skiller mellom D/L og E stevner.

Vi er selvfølgelig klar over at vi selv flere ganger har arrangert D-klasser på L-stevner og L-klasser på E-stevner, men er villige til å oppgi dette samt også diskutere antall arrangement om dette kan gi alle arrangørene bedre og mer rettferdige forutsetninger mht. geografisk beliggenhet og anleggskapasitet.

Frivilligheten er viktig og helt sentral for å holde kostnadene for stevnedeltagelse nede, og for at vi skal kunne bygge og ivareta en stor bredde som legger grunnlaget for toppidretten. Arrangementer kan være nyttige verktøy for å rekruttere nye frivillige. Det er ingen grunn til å tro at medlemmer vil slutte å stille opp, men vi tror vi må gjøre tilpasninger innen frivillighetsarbeidet for å møte nye generasjoner frivillige. Studier på dette viser at folk vil være frivillige, men foretrekker mer korttids og prosjekt/arrangementsbasert. Da er stevnearrangement gode arenaer for dette. Like viktig som det er i vårt klubbarbeid å sørge for en felles retning for våre medlemmer må det for NRYF være og lede sine tilsluttede klubber i samme retning og mot felles mål.

6) Hvordan kan man regulere klubbens mulighet til å slå sammen stevnekategorier og samtidig ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

En regulering av dette kan bare komme fra sentralt hold. Vi har ingen tro på at klubbene/kretsene selv vil gjøre det. De fleste vil være for lojale til egen klubbs økonomi. Det er helt naturlig.

Det kan være en ide å redusere antall stevner av samme kategori. Lage en behovsanalyse på antall L og E stevner og fordele etter behov, ikke bare klubbens egne ønsker. Vi tror ikke dette vil forringe økonomien da man kanskje oppnår samme inntekt, men på færre arrangement. Det er allerede innført at man må søke på 3-dagers D-stevner, det kan gjøre at arrangement ikke i like stor grad kommer i konflikt med hverandre.

Vi tror det vil ta tid å bygge sporten og bredden større, og kanskje blir den aldri helt det den var i forhold til antall ryttere på norske stevner, men å lage en langtidsplan for dette, som også kan være et styringsverktøy og noe som er målbart tror vi på.

Til slutt vil vi si at det er viktig at et arrangement er økonomisk bærekraftig, at det sikrer klubbens økonomi, men like viktig er det at det ikke blir for dyrt å delta, da blir det for mange som ikke får delta.

7)Hvilke typer konkurransekonsepter appellerer til deres unge medlemmer? Er det ønske om nye bedømmingsformer innen de eksisterende grenene eller er det et ønske om andre konkurranseformer?

Dette er et spennende tema, som vi ikke har diskutert i vår klubb. Vi tror det kan være veldig bra med søkelys på dette. Særlig tenker vi på lavterskel og aktiviteter som skaper mangfold i vår idrett. Det er for klubber mye midler å søke, både kommunalt og nasjonalt, særlig i arbeidet om å skape mangfold og inkludering. Vår idrett er god på akkurat dette, der gutter og jenter konkurrerer sammen, og barn og voksne stiller til start sammen. Vi mener videre at vår idrett kan være gode på bærekraft, særlig den sosiale dimensjonen. Vi kan styrke vårt omdømme ved å ha et tydelig fokus på dette, både gjennom maten vi selger i kiosken, miljøstasjoner, legge tilrette for telting på stevnene for å nevne noe.

For å sikre en bærekraftig utvikling av ryttersporten, må vi legge til rette for bredde, lokal aktivitet og rimelig inngang til sporten. Vi håper våre innspill kan bidra til å forme en struktur som gir både små og store klubber muligheten til å vokse, og som gir alle utøvere en rettferdig sjanse til å utvikle seg.

Med vennlig hilsen

Arendal Grimstad Rideklubb

Stig Magnus Birkeland Knutsen, Leder

Åse Mortensen, Daglig leder